

BOEKBESPREKING

Spiders of Britain and Northern Europe by Michael J. Roberts. 1995. 383 pp, meer dan 1270 zwart-wit illustraties, 32 kleurenplaten met 288 afbeeldingen. Collins Field Guide, Harper Collins, London. ISBN 0 00 219981 5. Prijs f 69,90.

Spinnengids M. J. Roberts. Vertaald door A. P. Noordam. 1998. Tirion, Baarn. 397 pp. ISBN 90 5210 268 6. Prijs f 65,00.

In Nieuwsbrief Spined 10 verscheen al een bespreking van de Engelstalige uitgave van het boek van Roberts. Hieronder volgt een korte bespreking van de Nederlandse bewerking.

De gids van Roberts is nu in het Nederlands vertaald en uitgegeven door Tirion. Omdat de West-Europese continentale fauna toch flink verschilt van die van Groot-Brittannië en Ierland moesten er 70 soorten worden toegevoegd. Michael Roberts tekende ook nu weer de geslachtsorganen van de extra soorten. De vertaler zorgde er ook voor dat de nomenclatuur werd aangepast volgens modernere inzichten. Ook werd de verspreiding op het vasteland beter aangegeven. Door deze toevoegingen is de gids nu sterk verbeterd en bruikbaar voor een groter deel van West-Europa.

De gids blijft natuurlijk alle aantrekkelijkheden houden van de originele uitgave van Roberts, maar helaas ook de beperkingen. Van de belangrijke familie van de Baldakijnspinnen, die in onze

gematigde streken bijna een derde van het totale aantal soorten omvat, zijn alleen de gemakkelijk herkenbare soorten opgenomen. Het ontbreekt dus aan een goed overzicht van alle Nederlandse spinnen en men zal deze gids daarom al snel achter zich laten, wanneer men zich verder in de groep wil verdiepen.

Een te betreuren toevoeging vormen de Nederlandse namen. Op zich zelf is er niets tegen het noemen van een Nederlandse naam voor een algemene of opvallende spin. Voor bekende spinnen bestonden al namen, ooit bedacht door mensen die over spinnen schreven in de wat meer populaire literatuur. Later is er in België een lijst van in Vlaanderen bedachte namen verschenen, en daar hanteerden ze begrijpelijk andere namen. Nu is er een derde inspanning verricht om, gedeeltelijk afwijkend van de Belgische lijst, alle opgenomen spinnen van een Nederlandse naam te voorzien. Het is nu dus een beetje een chaos aan het worden. Sommige spinnen hebben nu al drie verschillende Nederlandse namen! Het is bovendien onnodig om voor elke spin een naam paraat te hebben, omdat de groep echt niet zo populair is dat men daar behoefte aan zou hebben. Eigenlijk gaat het er alleen om dat je met je grootmoeder over een bepaalde spin kunt praten. Het grootste bezwaar vormt echter de keuze van de naam. De wetenschappelijke naam bevat altijd een geslachtsnaam en een toevoeging voor de soort, beide in het Latijn. Meestal geven die namen iets weer van de achtergrond van de soort, een opvallend kenmerk (vorm, kleur) of een aanduiding van het gebied waar de soort voorkomt (tuin-, berg-, moerasbewoner). Wanneer men beslist een Nederlandse naam wil gebruiken - en dat kan soms wel voordeel hebben - doet men er goed aan om de Latijnse naam te vertalen. Dat is duidelijk, men verwijst naar het eerder voor de naam gebruikte karakteristieke kenmerk. In deze gids wordt *Pardosa hortensis* echter niet de Tuinwolfspin genoemd, maar wordt die naam gebruikt voor *Pardosa amentata*, die eigenlijk Bewapende wolfspin zou moeten heten (als hij al een naam zou moeten hebben). Dat werkt erg verwarrend. En wat te denken van de Ringpootzwartkop? Mijn collega van de vogelafdeling beweerde nooit van deze fluitte te hebben gehoord. Het is allemaal een beetje te ver doorgesloten en ondoordacht, niet echt bevorderlijk voor het populariseren van de groep, ook niet bij grootmoeder.

Ondanks alles is het natuurlijk een aardig boek gebleven dat vanwege de fraaie afbeeldingen zeker weer door velen zal worden aangeschaft.

Peter van Helsdingen